מועדים לשמחה

פרס עשר לירות

יוגרל בין פותרי תשבץ „העולם הזה" 989

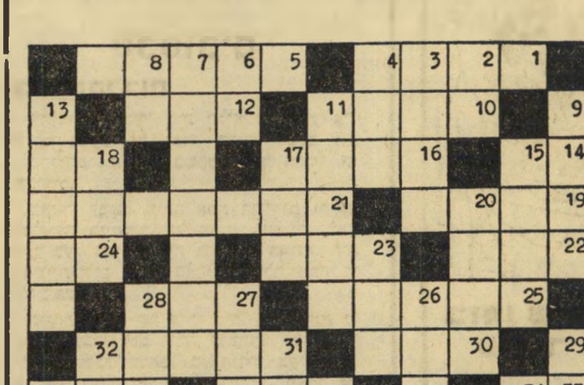

מאוזן: 1. עלול להיות מוצר היצוא המכניס ביותר של הארץ; 5. יריב מס חרי; 10. תולים ע ליו את המעיל; 12. ביטוי; 14. סימן ה רבות; 16. שד שנכ נס באדם; 18. אדב הבא למסור עדות. 19. בירה מרחבית. 21. אגרון בירושלים; 22. בן זוגה של היא; 23. פה; 24. אות יוונית, מקבילה לרי"ש; 25. הערבי השנא ביותר בייי שוב עד מלחמת ה עצמאות; 27. מיטה מרופדת; 30. נטע; 31. למה שכל אדם זקוק, לפי הפסיכו לוגים, מדי פעם; 33. שליח ציבור; 35. סמל החיקוי; 36. אסור להקדימו ל קנה; 38. יישוב ב גליל התחתון; 39. קלף די משובח; 40. יש עושים; 41. בה נפל דרור לוי, 43. טוב למאור, בתנאים פרימיטיביים, לפחות; 44. ארגון אמה ת עובדות ויצ"ו מארגנות כזה, מדי פעם; 46. מין גלידה; 48. מקסים גורקי כתב עליה; 49. בעל אלמנוילנד.

מאונך: 2. מעבירים בו, בין השאר, בצ לים או תפוחי־אדמה; 3. גלדיאטור; 4. ספר; 6. חיית הפרדסים; 7. החיל שבראשו עמד דוד שאלתיאל; 8. יהודה איסר אונטרמן; 9. קפה חזק ושחור 11. יוצרי; 13. אפשר להתגלגל בו בקלות; 15. בראשית היה על פניה תושך; 17. פעם נערך גם בה פסטיבל סרטים; 18. בערבית זאת דוקא מדינה; 200. תוצאה של אכובה; 23. המערבי, בידי הירדנים; 26. אם המושבות; 27. קץ; 28. עיתון ירושלמי; 29. חברה לייצור חפצי נוי ולבוש ישראליים, שרות דיין היא אחת מ מנהלותיה; 31. העיר השנייה בגודלה בפור טוגל; 32. כלב כזה לא צריך להיות נבחן 34. נחש ארסי; 35. אות, סמל המפלגה הקומוניסטית; 37. בירה מרחבית; 38. „אגד ישיר, ג ח ו...!"; 42. שמחה; 44. בפה; 45. לא חם; 47. בדחן.

רדין

חוכניות

הנסיון ליד הטנדר

„לחבובה הג׳ינג׳ית עם העיניים הכחו־ לות, החצאית החומה, הנעליים הצהובות, החולצה האדומה והפה המתוק, שה׳תה לפני שבועיים וחצי בשעה שבע בערב ברחוב אלנבי פינת גרוזנברג ושאלה בחור אחד נח־ מד הרוצה בעילום שמו „מה השעה?" ו־ הוא ענה לה „תסלחי לי, אין לי מושג."

„ולמחרת הקצין ליום הולדתו ה־50, מ־ אבא, אמא, סבא, סבתא, עיד סבא ועוד סב־ תא, וצפורה ונורית ויצחק׳לה ומיקי ומירי ויוש ושוש וגנדי ואהר׳לה וכל החברה מה־ ג׳יפ המעופף בשדמות הנגב.

„ונחמה, לזכר הלילה על שפת הכינרת, כשישבנו וליטפת לי את השערות ואמרת שאת אוהבת אותי, ואחר־כך התנשקנו, ו־ אחר־כך עוד פעם ליטפת לי את השערות ושאלת אם אני אוהב אותך, והתנשקנו עוד פעם, ואחר־כך הלכנו הביתה והיה כבר או־ לי שעה אחת בלילה — מאיץ השאטר מחירבת מוש־בגרף.

„ולאחת שאני לא זוכר מה שמה ואיך היא נראית ואיפה זה היה ומתי..."

מלים אלה, הלקוחות מפארודיה של עמוס קינן על תוכנית כבקשתך, נכתבו לפני שש שנים. כיום הן נראות כדף אמיתי שנשמט מידיה של אחת הקריניות. כי מאז ועד עתה התעצמו תוכניות כבקשתך הן בכמות והן באיכות. הן מוגשות, מעל גלי קול יש־ ראל וגלי צה״ל, 14 פעם בשבוע, כשהן מ־ מלאות שמונה וחצי שעות שידור בכל ה־ בא ביד, משירים עבריים ולועזיים, פזמו־ נים ומחולות, ועד למוסיקה קלאסית קלה וכבדה וחזנות. מה שחשוב יותר (בעיני ה־ לקוחות הקבועים של תוכניות אלה): בין הקטעים משמיעים הקריינים והקריניות ש־ פע מדהים של שמות וברכות לכל מארץ בחייהם של הכותבים, קרוביהם וידידיהם, מלידה עד יום הולדת, ומהחלמה עד העלאה בדרגה.

לעתים לא רחוקות משמשים מגישי ה־ תוכנית גם פה לציון מאורעות אינטימיים יותר, כמו הקריינית דינה גולן, שהגישה החודש תקליט שהוקדש על־ידי מישהו ל־ מישהי, „לזכר הנסיון ליד הטנדר."

בשביל מי? תוכניות כבקשתך אינן המצאתו של קול ישראל. הן מקובלות בעו־ לם כולו. אילם בדבר אחד נבדלות ה־ כבקשתך הישראליות מחברותיהן ברחבי ה־ עולם: בשאר המדינות, פועלים עורכי ה־ תוכניות מתוך הנחה כי התוכנית מיועדת למאזין הסתמי, לאו דוקא לשולחי הבקש׳ת. לכן הם נוהגים לברור מספר מצומצם של בקש׳ת מתוך אלפי המכתבים המגיעים אליהם, קוראים באוזני המיקרופון רק את המכתבים שיש בהם כדי לעניין או לשעשע את מרבית המאזינים.

קול ישראל, בתמימות האופיינית לו, סבר כי לעשות את רצונם של שולחי המכתבים הוא העיקר.

בן למורה הרווק. מן הרגע בו נו־ כחי משגרי־המכתבים לדעת כי כבקשתך היא במה חופשית, החל זרם המכתבים לד־ רום בשפע שעלה על כל המתואר. התוכנית כבקשתך לשירים עבריים מקבלת, למשל, בשבועות־שיא, יותר מ־200 מכתבים לשבוע, שמהם אפשר להשמיע לכל היותר 80 עד 100 שמות במשדר. תוכניות מקבילות ב־ גלי צה״ל זוכות ב־75 עד 100 מכתבים ל־ שבוע.

אלפי אנשים, נשים וטף גילו כי הם יכו־ לים לספק יצר הראוותנות שלהם ושל ה־ קרובים להם על־ידי השמעת שמם ברדיו, הכרוכה בהוצאה של 80 פרוטה בלבד, לר־ כישת בול. מאות אחרים העדיפו דרך זאת על משלוח מברק־ברכה פרטי, או פירסום מועדת־ברכה בעיתונות. עשרות בתי־אב ב־ ישראל יכלו להתפאר מדי שבת אחר־הצה־ ריים באוזני כל המכרים הבאים לשתות תה, ששם בנם בן ה־4 הוזכר ברדיו.

בני־נעורים, שחיפשו לעצמם שעשוע יו־ תר מגרה, נהגו ממשלות ברכות מוזיקפות, המברכות את חברם־לכתה בן ה־12 לניש־ איו, או המאחלות את מיטב האיחולים ל־ מורה הרוזק לאנגלית, לרגל לידת בנו. לפני יותר מעשר שנים הגיעו המתיחות לממדים כאלה, שקול ישראל המנדאטורי לא ראה ברירה לפניו, אלא להפסיק לחודשים אחדים את שידור התוכנית.

ג׳יפ במקום טנדר. הבקשנים המק־ צועיים כה התרגלו לזכותם להשמיע את שמם ברדיו, עד כי הזדרזו לפנות לעיתונות

ראש מדור הבידור שמעוני
לא לאבא, לא לאמא, לי, רק לי

בתלונות מרות, כאשר לא באו על סיפוקם. מדורי המכתבים למערכת התמלאו במכ־ תביהם של הורים ממורמרים, שדרשו בכל תוקף הסבר מדוע קופחה בתם שיום הו־ לדתה חל ב־6.6.56, ומדוע הצמידו את ב־ קשת בנם לשיר היי הג׳יפ במקום לשיר הסנדר נוסע, שאותו ביקש. קול ישראל, ש־ נהג להשיב לכל מבקש שבקשתו לא הת־ מלאה בגלוייה מודפסת, לא התעצל להס־ ביר ברצינות איומה מאה פעמים ואחת כי אין כל אפשרות לכלול את כל המבקשים, מחוסר זמן, וכי סרם נמצאה השיטה ה־ טכנית שתבטיח תור צודק, בנוסח לשכת העבודה.

השבוע פקעה אפילו הסבלנות האלוהית של שדרני ישראל. יצחק („צחי") שמעוני, הנושא בין השאר את התואר המכובד של ראש מדור הבידור בשירות השידור, הח־ ליט על מדיניות חדשה. לפי מדיניות זאת, שתונהג הלכה למעשה בחודש הבא, יהיה כל מאזין רשאי לבקש השמעת יצירה מו־ סיקלאית, משיר ועד סימפוניה, אך ורק ל־ מען עצמו. איש לא יורשה לברך באמ־ צעות גלי האתר את ילדיו, הוריו ומכרותיו.

אמר שמעוני: „אנו מקוים שבעיקבות צעד זה תרד סוף סוף במקצת הפיפולאר־ יות המופרזת של משדר זה. היא ממררת לנו את החיים."

מה נשמע

תוכניות אלה, מתוך שידורי השבוע הבא, עשויות להיות מעניינות:

● **צלילתון** (יום ד׳; 8.30; קול יש־ ראל) — עורכי השבועון המוסיקאלי, אלון שמוקלר ויורם רונן, יקדישו את הגליון ה־ פעם לסקירת המאורעות המוסיקאליים של השנה שעברה, שהיו (לא באשמתם) בעיקר ביקוריהם של אמנים אורחים.

● **כניחותא** (יום ו׳; 8.10; קול יש־ ראל) — הפעם יוזמן העיתונאי אריה גל־ בלום להציג על המדף האישי שלו קטעי ספרות האהובים עליו ותקליטים מתוך ה־ אוסף הפרטי העשיר שלו.

● **בימות ובדים** (שבת; 1; קול יש־ ראל) — עורכת התוכנית, בלה ברעם, ש־ ביקרה בפסטיבאל הקולנועי בונציה, תש־ מיע עתה בין השאר ראיון מוקלט עם שח־ קן הקולנוע ג׳יימס מייסון.

● **כנפיים לעם** (יום א׳; 8.25; קול ישראל) — כתבה על תערוכת התעופה, ע־ רוכה בידי יעקב בן־הרצל.

● **ירושלים ויהודה** (יום א׳; 10; קול ישראל) — מבחר הדברים החשובים ב־ יותר העתידים להיאמר בכנס השנתי של החברה לחקירה ארץ־ישראל ועתיקותיה.

● **המסך עולה** (יום ב׳; 8; קול יש־ ראל) — מחזהו הנודע של אנטון צ׳כוב בת שחוק, בעיבודו ובבימויו של מיכאל אל־ מז ובהשתתפות שחקני תיאטרון זירה.

● **על תוכניות „קול ישראל"** (יום ג׳; 8.45; קול ישראל) — הבטחותיו של מנהל התוכניות בקול ישראל, ד״ר י־ שעיהו („שייקי") שפירא הן תמיד מעניינות יותר מאשר הגשמתן.